

Časopis Kino-Ikon predstaví súčasný taliansky film

K priaznivcom kinematografie, predovšetkým z radov čitateľskej verejnosti, sa v týchto dňoch dostáva ďalšie číslo časopisu pre vedu o filme a pohyblivom obraze Kino-Ikon 2/2010. Svojím zameraním na súčasný taliansky film síce oslovuje najmä skupinu so záujmom o túto národnú kinematografiu, v pravidelných rubrikách sa však venuje aj reflexii filmov z iných kinematografií. S dôrazom na rozvoj filmového myslenia prináša opäť aktuálny a zaujímavý obsah.

Hlavnou témou nového čísla časopisu Kino-Ikon je Súčasný taliansky film poslednej dekády. Nápad zamerať jeho obsah na taliansku kinematografiu sa zrodil vďaka spolupráci s talianskymi partnermi z Neapola. Ako inšpirácia mu poslúžilo špeciálne číslo talianskeho časopisu Quaderni Cinemasud, venované len slovenskej kinematografii, ale i niekoľko prehliadok slovenských filmov vo viacerých talianskych mestách v roku 2009, podporených bohatou účasťou slovenských filmárov i filmových kritikov. S pomocou prof. Paola Speranzu a Tiziany d'Amico z neapolskej Univerzity L'Orientale tak vznikla pre Kino-Ikon zostava pôvodných článkov talianskych študentov a pedagógov najmä z Neapola a Ríma, venovaných rôznym dielam či autorským rukopisom známych i aktuálne sa presadzujúcich talianskych tvorcov.

Okrem širšieho a všeobecného predstavenia vývoja talianskej kinematografie poslednej dekády zoznamuje Kino-Ikon čitateľov podrobnejšie napríklad s tvorbou Marca Bellocchia (*Zvíťaziť*), Marca Tullia Giordana (*Najlepšie roky mladosti*), Saveria Costanza (*Na moju pamäť, Osamelosť prvočísle*), Giorgia Dirittiho (*Človek, ktorý príde, Vietor vanie kadiaľ chce*) i ďalších. Aj v textoch našich autorov sa venuje jednotlivým výrazným talianskym titulom posledných desiatich rokov – od *Gomory* (Garrone) cez *Sviatočný nedeľný obed* (Di Gregorio) po *Ja som láska* (Guadagnino). Súčasťou talianskeho bloku je aj pôvodný rozhovor s jedným z najznámejších talianskych tvorcov súčasnosti Giorgiom Dirittim.

Okrem „talianskej témy“ sa Kino-Ikon venuje aj iným kinematografiám a dielam. V rubrike Studium sa vracia k veľkej téme filmovej teórie, a to vplyvu filozofie Henri Bergsona na myslenie o filme. Na toto spojenie v texte *Bergson a film* nanovo poukazuje česká filmová historička Briana Čechová z pražského Národného filmového archivu (NFA). V tejto rubrike zároveň Kino-Ikon uzatvára rozsiahlu štúdiu Evy Vžentekovej o katolíckych filmoch Štefana Uhra. Vo svojom texte *Historický pokus o vybielenie Boha* sa autorka zameriava na jeho film *Tri dcéry*. V bloku filmových a literárnych reflexií Kino-Ikon reaguje na aktuálne vydanú filmologickú literatúru (napr. kniha Billa Nicholisa o teórii dokumentárneho filmu), prípadne na filmové podujatia (Festival inakosti 2010). Súčasťou časopisu je pravidelne aj filmový občasník študentov umeleckej kritiky a audiovizuálnych štúdií na FTF VŠMU Frame, tentoraz rovnako ako Kino-Ikon zameraný na taliansku tému, prednostne však na najzaujímavejšie diela a autorov talianskej kinematografie minulého storočia.

Kino-Ikon vydávajú Asociácia slovenských filmových klubov (ASFK) a Vysoká škola múzických umení (VŠMU) v spolupráci so Slovenským filmovým ústavom (SFÚ). Aktuálne číslo 2 / 2010 vyšlo na 174 stranách s finančnou podporou Audiovizuálneho fondu, v predaji je od marca 2011 vo vybraných slovenských kníhkupectvách a v predajni SFÚ na Grösslingovej ul. 43 v Bratislave – Klapka.sk za 3,32 € / 100 Sk.

Kino-Ikon uvedie výber filmov aj na 18. Febiofeste

Filmologický časopis pre vedu o filme a pohyblivom obraze Kino-Ikon sa už štvrtý rok prezentuje aj inak, ako len vo svojej tlačenej podobe. Od roku 2008 sa jeho meno spája aj s Medzinárodnou prehliadkou filmu, televízie a videa Febiofest na Slovensku. Po troch ročníkoch, kedy v sekcii Kino-Ikon Plus prinášal s dôrazom na aktuálne tendencie filmovej tvorby a myslenia prehliadku súčasných exkluzívnych diel, dosiaľ neuvedených v slovenskej distribúcii, sa sekcia Kino-Ikonu v závislosti na celkovej dramaturgii prehliadky tento rok modifikovala. Jej nový názov Kino-Ikon Archív Plus predznamenáva aj výber filmov. „Kino-Ikon sa pre zmenu na tohtoročnom Febiofeste rozhodol hľadať PLUS do svojej sekcie vo filmovom archíve,“ hovorí Martin Kaňuch, šéfredaktor časopisu Kino-Ikon, ktorý sa spolu s filmovým teoretikom Martinom Cielom podpísali pod jej dramaturgiu. Pokračuje, že „v archívnom výbere sme na jednej strane podporili zameranie prehliadky na taliansky film, sekciu filmov poslednej dekády dopĺňajú ďalšie diela známych autorov 60. až 80. rokov minulého storočia, medzi nimi napríklad debut Marca Bellocchia *Päste vo vreckách*, Strom na dreváky *Ermanna Olmiho* či mafiánsky *Mám strach Damiana Damianiho*.“ Celkovo tvorí sekciu osem filmov, okrem troch spomínaných talianskych titulov aj filmy *Beštia musí zomrieť* Claudea Chabrola, *Cesta Rím – Neapol nepriechodná!* Luigiho Comenciniho, *Ča-ča-ča* Jánoša Kovácsiho, *Guadalcanal: Ostrov smrti* Lewisa Seilera a *Hellzapopin* H. C. Pottera. Filmy bude možné vidieť na 18. Febiofeste od 25. do 30. marca 2011 počas jeho bratislavskej časti, a to v archívnom kine SFÚ.

Filmy sekcie Kino-Ikon Archív Plus na 18. Febiofeste: *Päste vo vreckách* (r. Marco Bellocchio, 1965, Taliansko, čb., 101 min.) • *Strom na dreváky* (r. Ermanno Olmi, 1978, Taliansko / Francúzsko, far., 179 min.) • *Mám strach* (r. Damiano Damiani, 1977, Taliansko, far., 120 min.) • *Beštia musí zomrieť* (r. Claude Chabrol, 1969, Francúzsko / Taliansko, far., 110 min.) • *Cesta Rím – Neapol nepriechodná!* (r. Comencini, 1979, Taliansko / Francúzsko / SRN / Španielsko, far., 121 min.) • *Ča-ča-ča* (r. János Kovácsi, 1981, Maďarsko, far., 81 min.) • *Guadalcanal: Ostrov smrti* (r. Lewis Seiler, 1943, USA, čb., 93 min.) • *Hellzapopin* (r. H. C. Potter, 1941, USA, čb., 84 min.)

Kino-Ikon je špecializované periodikum venované filmovej teórii, histórii a estetike filmu na Slovensku. Pokúša sa kultivovať filmovo-kritické myslenie na Slovensku a má ambíciu presadiť sa v neprebudenom kinematografickom priestore, inšpirovať v ňom dialóg medzi tvorbou a kritikou. Jeho hlavným cieľom je oživiť (otvoriť) slovenské myslenie o filme. Podobne ako v Čechách Iluminace, aj Kino-Ikon sa pokúša suplovať nedostatok (nevydávanie) aktuálnej filmologickej literatúry u nás, zároveň je otvorený pre širokú filmovú reflexiu – ponúka priestor pre rozpisovanie nových slovenských filmových kritikov. Predstavuje známe i neznáme kinematografie, prináša dlho nedostupné preklady kľúčových textov filmovej teórie, ponúka priestor pre analýzy diel domácej i svetovej kinematografie, publikuje neznáme archívne materiály. Kino-Ikon sa pokúša naplniť základný zámer polročne vydávanej filmovovednej publikácie, t.j. chce byť predovšetkým čítankou inak nedostupných článkov zahraničných i domácich autorov, ktoré reprezentujú súčasné *film studies*. Časopis pre vedu o filme a pohyblivom obraze Kino-Ikon vychádza od roku 1996.